Kometa - Jaromír Nohavica

```
     Ami
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
   chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
     Dmi            G7
   zmizela jako laň u lesa v remízku,
     C                  E
   v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
   až příště přiletí, my už tu nebudem,
   my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
   spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

   Ami              Dmi
R: O vodě, o trávě, o lese,
   G7                        C
   o smrti, se kterou smířit nejde se,
   Ami               Dmi
   o lásce, o zradě, o světě
   E                                      Ami
   a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
   pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
   hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech
   tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
   že jenom z člověka člověk se narodí,
   že kořen s větvemi ve strom se spojuje
   a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
   zpod rukou umělce, který už nežije,
   šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
   marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
   stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
   až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
   my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
   o smrti, se kterou smířit nejde se,
   o lásce, o zradě, o světě,
   bude to písnička o nás a kometě ...
```